

го познаватъ, и рѣкоха помеждѣси тайно: мы знаеме чи Плакѣда ѣмаше въ шѣта знѣкъ ѿ сакле-
ноу дареніе, да видѣме того аки нема, а то гѣв-
ноу чи не ѣ той когѣ то мы ѣскаме: Обаче видѣха
мѣ знаменіе то, и авѣе скочиѣа тагѣ пригѣрнаѣа
ѣгѣ здравѣваѣа сосѣ слѣзи ѣгѣ питаѣа: да не сы-
тъ Отратилѣта Плакѣда, когѣтъ трѣсимъ мѣа;
Чѣвши онѣ това, обѣліѣсе вѣсь сосѣ слѣзы и ѣмъ
ѿвѣща: мѣсмъ азъ братѣа. Но онѣ не вѣрѣваѣа,
амѣ вѣрѣваѣа, какъ ѣ той, и питаѣаго зарѣдъ
женѣ та мѣ и дѣца та, и за пѣрвата мѣ чѣсть и
слава. Я той на конѣцѣ исповѣда какъ ѣ ѣстый онѣ,
а за женѣ та и дѣца та си, казѣимъ чѣ оумрѣѣа.
Подѣръ разѣра и ѿвѣло то раѣота та мѣ, и иѣлѣ-
зоѣа да видѣтъ, що тѣрѣсѣтъ царѣски те чѣловѣцѣ,
и кѣтъ видѣоѣа какъ се воспознаватъ сосѣ св: Бѣс:
начнѣа да се чѣдатъ, и да казѣватъ ѣдинъ дрѣгѣ:
каковъ голѣмъ чѣловѣкъ ѣ вылѣз той, и какъ дойдѣ
и живѣаше оумрѣа. Я воинѣ те ѿкрыѣа мѣ цар-
ското повелѣніе, и кѣтъ гѣ обѣлекоѣа въ свѣтлы те
одѣждѣ, што ѣ ѣмаѣа нарѣчноу (максѣсѣ) сосѣ
сеѣ, трѣгнаѣа да ѿидѣтъ въ Римъ. На пѣтъ ѣмъ
каза св: Бѣс: сѣчка та пѣвѣсть на страданѣа та
си, сѣрѣчь, какъ видѣ Хрѣста, какъ преимено-
ваѣе въ свѣтоѣ крѣщенѣе Бѣстаѣий, какъ мѣ ка-
петѣиноу зѣ женѣ та, и какъ свѣровете восхѣти-
ѣа дѣца та мѣ и прѣчаа. Подѣръ петнаѣсѣтъ днѣ
влѣзоѣа въ Римъ: а царѣ кѣтъ чѣ чи дохожда
Плакѣда иѣлѣзна, и го предпосрѣте сосѣ чѣсть и
влагѣпрѣѣтѣе, потѣмъ го попыта, зашо пѣвѣгна;
а св: Бѣс: каза гѣвноу предъ всѣчки те, какъ по-
вѣрѣва во Хрѣста, и какъ вознамѣрѣвши да ѿидѣ
въ Іерѣсѣлимъ, пострада. стѣна прѣчѣе голѣма ра-
дѣсть, и празѣновѣніе во всѣчко то воинѣство царѣ
Траѣана, за радъ Плакѣдово то возвращѣніе: а
царѣ мѣ дадѣ паки пѣрвѣото достѣинство, коѣто